

og det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) for den Tilslutning, de saa godt som uden Forbehold har givet Lovforslaget. Den eneste Indvending, jeg noterede mig, at det ærede 2det Medlem for 11te Kreds gjorde mod Lovforslagets Affattelse, var den, at den frie Færdsel paa den udyrkede og for Græs vækst blottede Strandbred muligvis kunde afskære Ejeren eller Brugeren af den Landejendom, der grænser til Stranden, fra at indhegne sin Mark til Kvægfold. Jeg tror, det fremgaar klart af den Affattelse, som § 19 har, at denne Fare ikke eksisterer. Man vil frit kunne afspærre sin Mark ogsaa ned over Forstranden, men maa blot enten lave en Stente, saaledes at Folk kan gaa over det Hegn, der er stillet op, eller sætte en Laage i Hegnet eller en — ja, jeg ved ikke, hvad man kalder den Indretning, hvor man sætter en Bjælke ned i Jorden og saa to vandrette Bjælker paa Kryds ovenpaa, saaledes at et Menneske kan gaa igennem, medens et Kreatur ikke kan slippe igennem. Alle saadanne Indretninger kan man anbringe i Hegnet, og de kan ikke gøre noget Skaar i Hegnets Egenkab som afspærende en Kvægfold. Jeg haaber derfor, det skal lykkes at blive enig med det ærede 2det Medlem for 11te Kreds og med dem, paa hvis Vegne han talte.

Derimod hensatte det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) mig i stor Tvivl, for hans Indledning og hans Afslutning dannede en smuk Ramme om et Billede, som desværre forekommer mig langt mindre tiltalende. Det ærede Medlem begyndte nemlig med at forsikre om sin store Interesse og Iver for den Sag, dette Forslag angaar; han sluttede paa samme Maade, og det glædede mig naturligvis overordentligt, men paa den anden Side vilde det ærede Medlem have Forslaget ændret i dets Helhed og lavet om i Enkelthederne, og saa bliver der ikke saa meget tilbage af det. Nu ved jeg jo ikke, hvilken af disse to Afdelinger af det ærede Medlems Foredrag der i Virkeligheden er Udtryk for det ærede Medlems Standpunkt.

Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlems Kritik paa nogle Punkter gik for vidt. Det ærede Medlem sagde — for at gaa frem paragrafvis —, at naar der i § 1, 2det Stykke, staar, at der skal aabnes Adgang til at færdes i Naturen paa Steder, hvor dette ikke indeholder nogen Tilside-sættelse af Hensynet til den private Fred og Husfreden, burde der ogsaa tilføjes, at man ikke maatte skade Ejeren's Erhverv eller lignende, hans økonomiske Interesse. Dertil maa jeg sige, at naar der er gjort

en erhvervsmæssig Brug af den paagældende Strækning, kan der meget vanskeligt blive Tale om, at der dér skal være nogen Adgang til at nyde Naturen. De erhvervsmæssige Anvendelser af en Grund plejer som Regel at spolere dens Egenskab som et Sted, hvor man kan nyde Naturens Skønhed og den frie Luft. Jeg tror derfor ikke, at den Indvending af det ærede Medlem er af nogen Betydning. Det, at Ejeren i Forvejen har gjort en erhvervsmæssig Anvendelse af en Grund, udelukker vist af sig selv, at man skulde lægge Beslag paa den og kræve fri Adgang til den.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at det er at gaa for vidt, at en Udsigt skal kunne aabnes, ikke alene bevares, men ogsaa aabnes, og anførte derpaa et Eksempel, om hvilket han selv sagde, at det overhovedet ikke kunde tænkes krævet udført, nemlig at man skulde forlange en hel Del høje Huse paa Frederiksberg nedrevet, for at man fra Frederiksberg Bakke igen kunde se ind i København. Noget saadant tror jeg slet ikke er Meningen med denne Bestemmelse. Meningen med den er naturligvis, at hvor man ved at omhugge Træer, som i de senere Aar er skudt for højt op, kan aabne en Udsigt, som har Betydning, skal man have Adgang til at gøre det. Jeg antager ikke, der er nogen af os, der ikke har staaet overfor det Tilfælde, at man er kommet til en Bæk, hvorfra man tidligere har haft en smuk Udsigt, og har villet sidde paa den for at nyde Udsigten, men saa har maattet sige til dem, man er sammen med: Aa, det er kedeligt, Træerne vokser for højt op her, nu kan man ikke se Udsigten mere. En Tid kan man klare sig ved at springe op paa Bænken i Stedet for at sidde paa den og saa nyde Udsigten deroppe fra, men der kommer en Tid, hvor det hele er groet saa stærkt til, at man ikke paa nogen Maade kan nyde denne Udsigt mere. I saadanne Tilfælde skulde en Udsigt kunne aabnes. Man kan lige saa godt tage naturlige og rimelige Eksempler som det, det ærede Medlem nævnedes. Det samme gælder, naar det ærede Medlem opstiller det Skræmmebillede, at der ethvert Sted skulde danne sig en Naturfredningsforening derved, at en Mand og Kone dannede en Forening og stillede deres Krav. Det tror jeg heller ikke har noget paa sig.

Jeg tror ogsaa, at det at tage sit Udgangspunkt i Ejendomsretten og derfra kritisere Bestemmelserne om Adgangen til den udyrkede og for Græs vækst blottede Strandbred er uberettiget. Man kan jo strides om, hvorvidt Ejendomsretten i det